

UOHSX00KF60P

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0155/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-41551/2024/163

Brno 1. 11. 2024

V řízení o rozkladu ze dne 18. 9. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 19. 9. 2024 navrhovatelem –

- **TTC Controls s. r. o.**, IČO 09358650, se sídlem Třebostická 987/5, 100 00 Praha 10, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0476/2024/VZ, č. j. ÚOHS-33711/2024/500 ze dne 4. 9. 2024, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 14. 6. 2024 na návrh navrhovatele z téhož dne, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –
- **Správa železnic, státní organizace**, IČO 70994234, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v otevřeném řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody „**Systém pro měření spotřeby trakční energie v hnacích vozidlech V**“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 4. 1. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 8. 1. 2024 pod ev. č. Z2024-000720 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. 1. 2024 pod ev. č. 11587-2024,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdější předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 a § 152 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0476/2024/VZ, č. j. ÚOHS-33711/2024/500 ze dne 4. 9. 2024

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení realizované zadavatelem

1. Správa železnic, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dláždění 1003/7, 110 00 Praha 1, (dále jen „**zadavatel**“) jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „**zákon**“)¹ zahájil podle zákona dne 4. 1. 2024 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení „**Systém pro měření spotřeby trakční energie v hnacích vozidlech V**“, za účelem uzavření rámcové dohody, přičemž citované oznámení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 8. 1. 2024 pod ev. č. Z2024-000720 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. 1. 2024 pod ev. č. 11587-2024 (dále jen „**zadávací řízení**“ nebo „**rámcová dohoda**“).
2. Podle čl. 4 zadávací dokumentace jsou předmětem veřejných zakázek zadávaných na základě uzavřené rámcové dohody (dále jen „**dílčí zakázky**“) dodávky rozvodných skříní s technologiemi pro EHV.²
3. Rozhodnutím a oznámením o vyloučení účastníka ze zadávacího řízení ze dne 9. 5. 2024 (dále jen „**rozhodnutí o vyloučení**“) zadavatel rozhodl o vyloučení účastníka – TTC Controls s.r.o., IČO 09358650, se sídlem Třebohostická 987/5, 100 00 Praha 10, (dále jen „**navrhovatel**“) ze zadávacího řízení.
4. Dne 24. 5. 2024 navrhovatel podal námitky proti rozhodnutí o vyloučení (dále jen „**námítky**“). Zadavatel rozhodnutími o námitkách ze dne 5. 6. 2024 námitky navrhovatele odmítl (dále jen „**rozhodnutí o námitkách**“).

II. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek a zvláštními postupy podle § 248 zákona, obdržel dne 14. 6. 2024 návrh navrhovatele z téhož dne podle § 250 odst. 1 zákona (dále jen „**návrh**“) proti úkonům zadavatele, konkrétně proti rozhodnutí o vyloučení a proti rozhodnutí o námitkách.

¹ Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění zákona účinné v okamžiku zahájení zadávacího řízení. Postup Úřadu ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

² Elektrické hnací vozidlo.

6. Dnem, kdy Úřad obdržel návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0420/2024/VZ, jehož účastníky jsou podle § 256 zákona zadavatel a navrhovatel (dále jen „**správní řízení**“).

III. Napadené rozhodnutí

7. Dne 4. 9. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0476/2024/VZ, č. j. ÚOHS-33711/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Napadeným rozhodnutím Úřad podle § 265 písm. a) zákona zamítl návrh navrhovatele, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření.
8. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí zrekapituloval, že mezi navrhovatelem a zadavatelem je v šetřeném případě spor o výklad požadavku k prokázání technické kvalifikace dle bodu 12.1.2. zadávací dokumentace, konkrétně o to, jaké komponenty lze považovat za rozvodné skříň pro EHV, neboť navrhovatel a zadavatel zastávají odlišný výklad této zadávací podmínky, potažmo pojmu rozvodná skříň, kdy dle názoru zadavatele rozvodná skříň s dvířky, panty, zámky a případně dalším příslušenstvím tvoří jednoduše otevíratelné zapouzdření vnitřního vybavení skříňe (jako je např. elektroměr, zdroj, elektronika v krytu, kabelové rozvody a vývody apod.), zatímco navrhovatel tvrdí, že rozvodná skříň nemusí mít vždy dvířka, panty či zámky, přičemž její konstrukce vždy záleží na požadavcích objednatele či požadavcích dané technologie na ochranu příslušného zařízení.
9. Navrhovatel má totiž za to, že definici rozvodné skříňe, kterou zadavatel uvedl v rozhodnutí o vyloučení, nelze považovat za jedinou definici, jež by byla běžně přijímána laickou či odbornou veřejností, přičemž poukazuje na to, že rozvodné skříňe pro informační technologie, které navrhovatel dodával např. objednateli – obchodní společnosti Kanetsu Europe B.V., se sídlem Prof. J.H. Bavincklaan 2, 1183 AT Amstelveen, Holandsko (dále jen „**společnost KANETSU**“), mají svá specifika. Navrhovatel je přesvědčen, že rozvodná skříň (tedy ochranný obal technologie) je vždy definována požadavky objednatele či požadavky vybrané technologie na zajištění ochrany zařízení a pro každé takové zařízení může mít jinou konstrukci a vzhled, přičemž poukazuje na to, že zakázka pro společnost KANETSU obsahovala veškeré bezpečnostní a ochranné prvky, které tyto typy informačních technologií obvykle vyžadují.
10. Úřad dále vycházel ze závěrů vyplývajících z odborného stanoviska Vysokého učení technického v Brně, IČO 00216305, se sídlem Antonínská 548/1, 602 00 Brno, (dále jen „**VUT**“), které obdržel dne 16. 8. 2024 (dále jen „**odborné stanovisko VUT**“).
11. S ohledem na obsah odborného stanoviska VUT Úřad dovedl, že při výkladu technických pojmů je nutné vycházet zejm. z českých technických norem, které stanovují základní požadavky na kvalitu a bezpečnost, slučitelnost, zaměnitelnost, ochranu zdraví a ochranu životního prostředí a rovněž vyjadřují požadavky na výrobky, procesy nebo služby, které zajistí splnění požadavků vhodnosti pro určený účel. Z české technické normy upravující rozváděče nízkého napětí (ČSN EN IEC 61439-1 ed. 3 - Rozváděče nízkého napětí – Část 1) lze dovést, že rozvodná skříň v provozu je volně stojící či upevněna na mechanické konstrukci, přičemž vždy musí mít základní nosnou konstrukci. Rozvodná skříň může, ale nemusí mít další prvky, jako jsou dveře, panty, zámky, plombu či okénko. Obdobně lze definovat rozvodnou skříň pro

EHV jako volně stojící či upevněnou skříň, která obsahuje jednotlivé technologie. Je tedy zřejmé, že rozvodná skříň představuje jakési zapouzdření vnitřního vybavení, přičemž není rozhodné, jak tento „ochranný obal“ vypadá, tedy zda má dvířka či panty, z jakého materiálu je vyroben apod.

12. Úřad se dále zaměřil na jednu referenci (významnou zakázku splňující kritéria pro prokázání kvalifikace v nyní šetřeném zadávacím řízení), která je předmětem sporu právě mezi navrhovatelem a zadavatelem. Jedná se o významnou dodávku pro objednatele – obchodní společnost KANETSU.
13. Z odborného stanoviska VUT ve vztahu k referenční zakázce pro společnost KANETSU rovněž vyplývá, že při posouzení otázky, zda dodávka pro společnost KANETSU obsahovala mj. i rozvodné skříň pro EHV, lze vyjít z české technické normy ČSN EN 50155 ed 5 Drážní zařízení – elektronické zařízení drážních vozidel. Na základě popisu navrhovatele je možné zařízení, které bylo dodáváno společnosti KANETSU v rámci referenční zakázky, označit jako položku definovanou pod pojmem „kostra (subrack)“, která je dle článku 3.1.5 výše označené normy definována jako „konstrukční jednotka určená pro umístění jedné či více osazených desek plošných spojů a zásuvných jednotek“. Nicméně definici rozvodné skříň VUT ve svém odborném stanovisku vykládá tak, že zadavatel požadoval v rámci seznamu významných zakázek doložení dodání „stojanu (racku)“ dle normy ČSN EN 50155 ed 5m, přičemž tato položka je definována jako „volně stojící nebo upevněná konstrukce pro uložení elektrického nebo elektronického zařízení“. Ze závěru odborného stanoviska VUT proto vyplývá, že obecně hlavní vlastností, která u dodávky pro společnost KANETSU není splněna, je podmínka samostatné či upevněné konstrukce, jelikož zařízení navrhovatele dodávané v rámci zakázky pro společnost KANETSU bývá umístěno ve stojanech. Pokud by navrhovatel dodával i tyto stojany, bylo by tyto možné považovat za rozvodnou skříň, avšak navrhovatelem nebyla předložena informace prokazující, že by součástí dodávky pro společnost KANETSU byly i stojany (resp. rozvodné skříň).
14. Úřad při zohlednění odborného stanoviska VUT a relevantních norem ČSN konstatoval, že předmětem dodávky pro společnost KANETSU nebyla dodávka rozvodných skříní s měřicími, řídicími či informačními technologiemi pro EHV, nýbrž pouze jednotlivé technologie vozidlových počítačů umístěných do vlastních obalů, tj. dílčích „subracků“ spolu s displeji a dalšími zařízeními, které je nutné dále sestavit či vložit do většího volně stojícího nebo upevněného celku. Dle názoru Úřadu tedy referenční zakázka pro společnost KANETSU nesplnila podmínku technické kvalifikace dle bodu 12. 1. 2. písm. a) odrážky první zadávací dokumentace, když nezahrnovala dodávku rozvodných skříní, a vzhledem k tomu, že ani jiná z referenčních zakázek předložených zadavatelem v čestném prohlášení k prokázání technické kvalifikace nesplnila požadavky zadavatele vymezené v zadávací dokumentaci, byl zadavatel oprávněn přistoupit k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení dle § 48 odst. 2 písm. a) zákona.
15. Úřad uzavřel, že požadavek zadavatele na prokázání technické kvalifikace předložením seznamu významných zakázek považuje za stanovený v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení, neboť navrhovatel jakožto odborník na relevantním trhu byl jednoznačně schopen provést výklad této zadávací podmínky s využitím svých odborných znalostí, racionality a celkového znění a účelu zadávací dokumentace. Z českých technických

norem lze zjistit určitou obecně přijímanou definici rozvodných skříní, kterou je možné aplikovat i na rozvodné skříně pro EHV.

IV. Rozklad navrhovatele

16. Dne 19. 9. 2024 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele ze dne 18. 9. 2024. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 4. 9. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

17. Navrhovatel po shrnutí dosavadního průběhu zadávacího a správního řízení k napadenému rozhodnutí uvedl, že je nezákonné. Dle názoru navrhovatele se Úřad dostatečně nezabýval tím, zda zadávací dokumentace v části podmínek pro prokázání kvalifikace byla dostatečně určitá.
18. Navrhovatel poukazuje na odstavec 101 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde Úřad uvedl, že si je vědom toho, že vyjádření zadávací podmínky k prokázání technické kvalifikace nelze považovat za „ideální“. Dle názoru navrhovatele Úřad konstatoval, že se zadavatel dopustil porušení zákona, nicméně pak k této skutečnosti nepřihlédl a zcela přenesl odpovědnost za správné, úplné a jednoznačné vyjádření zadávacích podmínek ze zadavatele na navrhovatele. Navrhovatel konstatuje, že zadavatel ve vztahu k prokázání technické kvalifikace žádné technické normy v zadávací dokumentaci neuvedl a následně své opomenutí vykládal k tíži navrhovatele. Podle ustanovení § 36 odst. 3 zákona platí, že dodavatelé musí mít k dispozici veškeré informace nutné ke zpracování nabídky, a není tedy přípustné, aby zadavatel uvedl dodavatele v omyl či uvedl nedostatečné informace. S porušením této zákonné povinnosti se přitom Úřad nijak nevyřadil.
19. V další části rozkladu navrhovatel uvádí, že Úřad pochybil, když si nezajistil dostatek důkazů, odborných posudků či sdělení nebo technických analýz. Absence těchto podkladů vedla v konečném důsledku k tomu, že Úřad rozhodl v rozporu se zákonem a zkrátil navrhovatele na svých právech.
20. Z celkem čtyř oslovených vysokých škol Úřadu stačila reakce pouze od VUT. Odborné stanovisko VUT však nelze považovat za obsáhlé a odpovídající na položené dotazy komplexním způsobem, přičemž Úřad na něm v napadeném rozhodnutí staví vlastní právní názor. Zároveň Úřad vykládá stanovisko VUT velmi jednoduše a jednostranně ku prospěchu zadavatele a opomíjí tak svoji zákonnou povinnost hodnotit důkazy a rozhodovat nezávisle a nestranně. Navrhovatel se domnívá, že při správném jazykovém výkladu je odborné stanovisko VUT v první otázce ku prospěchu navrhovatele, neboť připouští, že povinnou náležitostí rozvodné skříně nejsou prvky typu dveře, panty atd., pro jejichž absenci byl navrhovatel vyloučen ze zadávacího řízení. Dle názoru navrhovatele Úřad neměl vůbec přihlížet k odpovědi na otázku č. 2 v odborném stanovisku VUT, neboť otázka č. 2 je pro správní řízení před Úřadem naprosto irelevantní. Zadavatel v zadávací dokumentaci k prokázání technické kvalifikace se neobtěžoval specifikovat požadavky ani konkrétní normu, dle které bude prokázání technické kvalifikace posuzovat, na což navrhovatel od začátku poukazuje, což opět potvrzuje, že zadavatel neuvedl v zadávací dokumentaci veškeré informace pro zpracování nabídky. Navrhovatel se ztotožňuje s názorem VUT v obecné rovině, že tato zařízení se obvykle instalují na místa k tomu určená, tedy obvykle „rack“. Toto však

není z důvodů další ochrany, ale předdefinovanému umístění ve vozidle. Především u starších typů EHV se takováto zařízení v případě „doinstalace“ umísťují na jakákoliv volná místa, například strojovny nebo přímo kostru vozidla.

21. V závěru rozkladu se navrhovatel vyjadřuje k bodu 93 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se s ním Úřad ztotožnil, když uvedl: *„Rozvodná skříň může, ale nemusí mít další prvky jako jsou dveře, panty, zámký, plombu či okénko. Obdobně lze definovat rozvodnou skříň pro EHV jako volně stojící či upevněnou skříň, která obsahuje jednotlivé technologie. Je tedy zřejmé, že rozvodná skříň představuje jakési zapouzdření vnitřního vybavení, přičemž není rozhodné, jak tento ‚ochranný obal‘ vypadá, tedy zda má dvířka či panty, z jakého materiálu je vyroben apod.“* Z této části odůvodnění napadeného rozhodnutí navrhovatel dovozuje, že Úřad dal za pravdu jeho návrhové námitce ve vztahu k porušení ustanovení zákona. I přes souhlas s námitkou navrhovatele Úřad rozhodl v jeho neprospěch, čímž porušil svoji zákonnou povinnost.

Závěr rozkladu

22. Navrhovatel se rozkladem domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

V. Řízení o rozkladu

23. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

24. Zadavatel ve vyjádření k rozkladu ze dne 26. 9. 2024 uvádí, že Úřad se námitkou porušení ustanovení § 36 odst. 3 zákona zabýval (např. bod 90 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Pokud navrhovatel z napadeného rozhodnutí cituje pasáž, že vyjádření zadávací podmínky k prokázání technické kvalifikace nelze považovat za ideální, pak je zapotřebí vnímat toto vyjádření v celém kontextu napadeného rozhodnutí. Předmětem plnění dle z čl. 4.2 zadávací dokumentace veřejné zakázky byla rozvodná skříň s měřicími nebo řídicími nebo informačními technologiemi pro EHV. Tento předmět je detailně popsán v přílohách zadávací dokumentace, zejména v příloze č. 1. Zadavatel uvádí, že by teoreticky mohl na každém místě definovat každý pojem, který v zadávací dokumentaci užije, takový postup však nelze po něm v praxi spravedlivě požadovat.
25. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětem sporu je i otázka, zda významná dodávka navrhovatele splňuje požadavky technické kvalifikace stanovené v zadávací dokumentaci, žádost o odborné stanovisko týkající se uvedeného se zadavateli jeví jako racionální a relevantní. Z pohledu zadavatele jsou opatřené důkazy dostatečné, neboť považuje situaci za skutkově zřejmou a opatřené důkazy uvedené pouze potvrdily.
26. Zadavatel uvádí, že zadávací podmínky je nutné vnímat jako logický celek spjatý s funkčními vazbami, přičemž při výkladu jednotlivých zadávacích podmínek není možné odhlížet od celkového kontextu a účelu zadávací dokumentace a ostatních zadávacích podmínek. Zadavatel v zadávací dokumentaci běžně používá pojem rozvodná skříň tak, jak jej chápe a vykládá na základě svých odborných znalostí. Zadavatel se ve specifikaci požadovaného

předmětu plnění odkazuje na relevantní technické normy a na chápání pojmu „rozvodná skříň“ ve smyslu těchto technických norem.

27. Navrhovatel nad rámec původní argumentace ve správním řízení uvedl v čl. IV rozkladu, že se ztotožňuje s názorem VUT v obecné rovině, že tato zařízení se obvykle instalují na místa k tomu určená, tedy obvykle „rack“. Toto však není z důvodů další ochrany, ale předdefinovanému umístění ve vozidle. Především u starších typů EHV se takováto zařízení v případě „doinstalace“ umísťují na jakákoliv volná místa, například strojovny nebo přímo kostru vozidla. Z tohoto důvodu jsou jednotlivá zařízení testována samostatnými zkouškami a každé zařízení má krytí IP20 nebo IP30 dle standardu. Proto se navrhovatel neztotožňuje s tím, že zařízení musí být umístěno do „racku“.
28. Zadavatel k tomuto názoru navrhovatele uvádí, že navrhovatel informacemi o úrovni krytí zařízení „IP20 nebo IP30“ potvrdil, že uvedená zařízení nepředstavují zařízení, která jsou samostatná a nemusí být umístěna do „racku“. Volně stojící zařízení, která se neinstalují (či nemusí instalovat) do „racku“ a mají tedy snadno přístupné vodorovné horní povrchy krytů nebo přepážek, musí mít minimálně krytí IP-4X, a to dle normy ČSN 33 2000-4-41 ed. 3:2018 Ochranná opatření pro zajištění bezpečnosti – Ochrana před úrazem elektrickým proudem (příloha A, odst. A. 2. 2této normy). Krytí IP20 a IP30 tedy nesplňuje bezpečnostní podmínky dle této normy pro umístění konstrukce „na jakákoliv volná místa“, avšak je plně postačující pro zařízení umístěná do rozvodné skříňe či za použití synonyma do „racku“ a přístupná pouze ze svislé strany (typicky zepředu). Zadavatel upozorňuje, že bylo zcela prokázáno, že tato část v jakékoli podobě zcela chybí ve významné zakázce pro společnost KANETSU, a to již zadavatelem a následně i Úřadem (bod 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
29. S ohledem na výše uvedené zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad navrhovatele zamítl.

Stanovisko předsedy Úřadu

30. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
31. Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl správně a v souladu s právními předpisy.
32. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu.

VI. K námitkám rozkladu

K rozhodnutí o vyloučení a k významné dodávce pro společnost KANETSU

33. Ve lhůtě pro podání nabídek podal navrhovatel nabídku, jejímž předmětem byly mj. „dodávky 150ks měřících skříňí ELC-201 s Unibody modulárním konektorem dle požadavků v Příloze č. 1; jedná se o rozvaděč ELC-201 s komunikační jednotkou včetně ověřeného a kalibrovaného elektroměru ELM-201“. Příloha č. 1 „Technická a cenová specifikace ELC-201 - měřicí skříňe

EHV“ nabídky navrhovatele stanoví, že „ELC-201 je robustní skříň z ocelového plechu, která chrání uvnitř vložený elektroměr ELM-201 před nepříznivými vnějšími vlivy a neoprávněnou manipulací. Dveře skříně jsou osazeny průhledovým oknem, umožňujícím odečítání hodnot na displeji elektroměru, a to bez nutnosti jejich otevření. Pod průhledovým oknem je umístěna membránová průchodka, prostřednictvím které lze ovládat tlačítko pro přepínání údajů na displeji elektroměru. Dveře jsou uzamykatelné pomocí dvou rychlouzávěrů.“

34. Součástí nabídky navrhovatele byla mj. příloha č. 3 „Čestné prohlášení o splnění technické kvalifikace“ obsahující tři významné dodávky předložené navrhovatelem k prokázání technické kvalifikace, přičemž jednou z těchto významných dodávek byla dodávka vozidlových počítačů pro nadřazené řízení vozidel linek metra v čínském Chengdu pro společnost KANETSU v hodnotě 16 800 000 Kč (dále jen „**prohlášení o splnění TK**“).
35. Zadavatel vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení na základě neprokázání technické kvalifikace. V rozhodnutí o vyloučení zadavatel uvedl, že předmětem významné dodávky pro společnost KANETSU byly pouze části, moduly, respektive periferie vyššího řešení, které se nedají považovat za rozvodnou skříň. „Rozvodná skříň (též ‚rozvaděč‘) obsahuje dvířka, panty, zámkové prvky, případně plombu a okénko, určitě vždy pevnou základnu. Rozvodná skříň je kovová nebo plastová s dvířky, které je možné zajistit případně zamykat proti neoprávněnému přístupu. Uvnitř rozvodné skříně jsou další (samostatná) zařízení jako např. elektroměr, zdroj, elektronika v krytu, kabelové rozvody a vývody. Rozvodná skříň s dvířky společně tvoří jednoduše otevíratelné zapouzdření vnitřního vybavení skříně, které plní nějakou vyšší funkci. Vzhledem ke skutečnosti, že dle čl. 12.1 ZD musí být předmětem významné dodávky ‚dodávka rozvodných skříní s měřicími nebo řídicími nebo informačními technologiemi pro EHV‘, významná dodávka pro objednatele KANETSU Europe tedy nespĺňuje podmínky technické kvalifikace dle čl. 12.1.2 písm. a) odrážky první ZD.“
36. V čl. 12.1.2. zadávací dokumentace zadavatel uvedl, že ze seznamu významných zakázek musí vyplývat, že dodavatel v posledních třech letech před zahájením zadávacího řízení realizoval minimálně 1 významnou zakázku, která kumulativně splňuje následující požadavky:
- A) předmětem zakázky byla dodávka rozvodných skříní s měřicími nebo řídicími nebo informačními technologiemi pro EHV;
- B) finanční objem této zakázky činil minimálně 5 000 000 Kč.
37. Na tomto místě považuji za vhodné doplnit, že součástí uvedeného prohlášení o splnění TK byly dvě významné dodávky, které dle názoru zadavatele nespĺňovaly zadávací podmínky. Ve shodě s Úřadem mám za to, že navrhovatel tyto závěry vyplývající z rozhodnutí o vyloučení bez dalšího akceptoval. Tyto dvě významné dodávky tedy nejsou předmětem přezkumu v tomto správním řízení. Ze tří významných dodávek „zbyla“ navrhovateli pouze jediná, a to pro společnost KANETSU („Dodávka vozidlových počítačů pro nadřazené řízení vozidel linek metra v čínském Chengdu“).
38. Lze tedy konstatovat, že předmětem tohoto správního řízení je posouzení otázky, zda zmíněná reference navrhovatele zcela splnila požadavky zadavatele na technickou kvalifikaci dodavatele dle podmínek čl. 12 zadávací dokumentace.
39. Z prohlášení o splnění TK vyplývá, že podmínka tří let je splněna (není mezi stranami sporná) a hodnota této významné zakázky převyšuje minimální hodnotu finančního objemu (není mezi

stranami rovněž sporná). Z tohoto stručného přehledu vyplývá, že mezi navrhovatelem a zadavatelem je v šetřeném případě spor o výklad požadavku k prokázání technické kvalifikace dle bodu 12.1.2. zadávací dokumentace, konkrétně o to, jaké komponenty lze považovat za rozvodné skříně pro EHV, neboť navrhovatel a zadavatel zastávají odlišný výklad této zadávací podmínky, potažmo pojmu rozvodná skříň.

40. Úřad v napadeném rozhodnutí správně dovodil, že je třeba posoudit otázku, zda byl na straně zadavatele dán oprávněný důvod k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro nesplnění zadávacích podmínek, resp. neprokázání splnění kritéria technické kvalifikace.
41. Úřad se touto otázkou zabýval velmi detailně v bodech 88–104 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Úřad svůj závěr o zákonnosti postupu zadavatele opřel zejména o odborné stanovisko VUT a znění relevantních technických norem ČSN. Po přezkoumání zde uvedených závěrů konstatuji, že se Úřad s touto otázkou vypořádal správně a v souladu se zákonem. Úřad logickou úvahou podpořenou právě odborným stanoviskem VUT a zněním relevantních technických norem ČSN dospěl k závěru, že významná dodávka pro společnost KANETSU neobsahovala dodávku rozvodných či měřicích skříní ve smyslu požadavků zadavatele v této veřejné zakázce. Ke zjištěním Úřadu doplňuji následující.
42. V bodech 30–37 odůvodnění napadeného rozhodnutí na dotázání Úřadu navrhovatel upřesnil, jaké komponenty konkrétně dodal společnosti KANETSU a dodal fotografie objednaných komponentů.
43. Dle mého názoru z uvedených fotografií vyplývá, že navrhovatel společnosti KANETSU dodal „racky“ či „subracky“, jak navrhovatel sám také uvedl ve svém vyjádření ze dne 11. 7. 2024³. „Rack“ či „subrack“ není synonymem pro rozvodnou skříň, neboť se jedná o komponenty, které slouží jako nosič k upevnění technologických zařízení a samotný nosič je ještě nutné upevnit do „rackové skříně“, neboli „rozvodné skříně“. Úřad v souladu se stanoviskem VUT na dodávku těchto komponentů nahlíží jako na „subracky“, které představují mezičlánek mezi technologií měření (různé spínače, elektroměry atp.) a rozvodnou či „rackovou skříní“. Analogicky lze situaci připodobnit k počítačovým serverům (skříním), kdy se jednotlivé komponenty jako např. procesor a operační paměť zapouzdří do takzvané „rack station“ a tato „rack station“ se pak vloží a zapojí do stojanového rozvaděče (skříně). Celé řešení tak vlastně spočívá v tom, že „rack station“ je v celém zapojení mezičlánkem právě mezi IT komponenty a serverovou skříní často nazývanou též „rack skříní“.
44. Pro upřesnění doplňuji, že není natolik podstatné, zda navrhovatel dodal společnosti KANETSU „racky“ nebo „subracky“, neboť ani jedna z těchto komponent nesplňuje technické specifikace pro rozvodné skříně.
45. Komponenty na obrázcích č. 2 a č. 4 (body 31 a 32 odůvodnění napadeného rozhodnutí), tak dle mého názoru nepředstavují rozvodné či „rackové skříně“, ale „rack station“, resp. „rack“. Polopaticky řečeno se jedná o mezičlánky, které je dále třeba zapojit či připevnit do „rackové skříně“.
46. Mám za to, že rozporovaná reference pro společnost KANETSU neprokazuje dodání rozvodné či „rackové skříně“, nýbrž prokazuje dodání „racků“ či „subracků“. Ztotožňuji se tedy

³ Navrhovatel v uvedeném vyjádření „racky“ pro vozový počítač, malý i velký, označuje rovněž jako „rozvodná skříň vozového počítače“.

s názorem zadavatele, že předložená reference nesplňuje technické podmínky kvalifikace dle čl. 12 zadávací dokumentace.

47. Z webových stránek⁴ navrhovatele lze seznat, že zařízení ELC-200 (ve své nabídce navrhovatel nabídl zařízení, které nese označení ELC-201 potažmo ELC-201x) lze považovat rozvodnou skříň, kterou má navrhovatel ve svém portfoliu. Sám navrhovatel v příloze č. 1 Technická a cenová specifikace ELC-201 – měřicí skříň EHV uvádí, že *„ELC-201 je robustní skříň z ocelového plechu, která chrání uvnitř vložený elektroměr ELM-201 před nepříznivými vnějšími vlivy a neoprávněnou manipulací. Dveře skříňe jsou osazeny průhledovým oknem, umožňujícím odečítání hodnot na displeji elektroměru, a to bez nutnosti jejich otevření.“*
48. Při zohlednění fotografií jednotlivých komponentů, které navrhovatel dodal společnosti KANETSU – VCU01 – vozový počítač malý, VCU01/H – vozový počítač velký, RIO2 – výrobek skládající se ze souboru zařízení připojených k rozvaděči pro zpracování analogových a digitálních signálů a displej lze dojít k závěru, že na rozdíl od zařízení ELC-201 případně ELC-200 se nejedná o skříň z robustního plechu, která by chránila měřicí zařízení před nepříznivými vlivy a neoprávněnou manipulací. Rovněž žádné dveře ani průhledové okno není z přiložených fotografií patrné. Jedná se tedy o zcela odlišná zařízení, která nejsou rozvodnou skříní, ale maximálně mezičlánky, které je dále ještě nutné laicky řečeno namontovat do rozvodné skříňe. Tento závěr pak odpovídá jak stanovisku VUT, tak závěru Úřadu v napadeném rozhodnutí.
49. Nemám pochyb o tom, že by navrhovatel nebyl schopen dodat rozvodnou skříň dle požadavků zadavatele. Příloha č. 1a „Technická specifikace předmětu plnění“ zadávací dokumentace (dále jen **„příloha č. 1a zadávací dokumentace“**) upřesňuje základní požadované vlastnosti a parametry předmětu plnění veřejné zakázky, tj. zejm. měřicí skříňe pro drážní elektrické hnací vozidlo, včetně požadavků na propojení měřicí skříňe s technologií vozidla, řídicí jednotku, přenosu dat na pozemní servery, systémy měření a rovněž požadavků na konstrukci měřicí skříňe. Konkrétně v bodu 6.1.1 „Požadavky na konstrukci skříňe měření“ přílohy č. 1a zadávací dokumentace je stanoveno, že *„a) Rozměry skříňe musí být max. 400x200x125mm (Š x V x H) viz Obr. č. 3, materiál skříňe pozinkovaná ocel (případně nerez A2) svrchní úprava prášková vypalovací barva modrá barva RAL 5005. (...) b) Přední dveře skříňe musí být uzamykatelné s možností plombování a označené logem Kupujícího. Plombováním se rozumí bezpečnostní plomba s drátkem (ať plastová či olověná). Bez porušení plomby nesmí být možné dveře skříňe otevřít. Konstrukční řešení měřicí skříňe musí splňovat požadavek na průhledové okénko (případně mohou být prosklené celé přední dveře), umožňující odečet stavu elektroměru, bez nutnosti otevírat dveře skříňe a tím porušit plombu.“* Bez hlubšího posouzení lze říci, že nabídka navrhovatele by mohla odpovídat technickým požadavkům zadavatele.
50. Nicméně navrhovatel nebyl schopen předložit referenční významné dodávky, které by odpovídaly požadavkům zadavatele na kvalifikaci. Z předložených referenčních významných zakázek zkrátka nevyplývá, že by navrhovatel v posledních třech letech před zahájením zadávacího řízení rozvodné skříňe s měřicími nebo řídicími nebo informačními technologiemi pro EHV v minimální hodnotě 5 000 000 Kč nějakému subjektu dodal. Je věcí zadavatele, jak nastaví kvalifikační požadavky. Jakkoliv je pravděpodobné, že pro toho, kdo je schopen dodat samotné měřicí zařízení, nebude problém zajistit i jeho montáž do samotné

⁴ <https://www.unicontrols.cz/mereni-energie-2/>

skříně, zadavatel požadoval referenci na dodávku včetně skříně. Za takové situace je třeba předložit reference naplňující požadavky zadavatele, nebo podat námitky proti zadávací dokumentaci, což navrhovatel neučinil.

51. Rovněž je třeba zmínit fakt, že navrhovatel při přípravě své nabídky postupoval poněkud liknavě, když předložil celkem tři významné dodávky, z nichž dvě byly ihned vyřazeny a u třetí významné dodávky pro společnost KANETSU do předmětu plnění pouze uvedl „*Dodávka vozidlových počítačů pro nadřazené řízení vozidel linek metra v čínském Chengdu.*“ Z takového obecného popisu není vůbec zřejmé, že by navrhovatel dodal rozvodné skříně s měřicími nebo řídicími nebo informačními technologiemi pro EHV. Proto se na předmět plnění zadavatel musel několikrát navrhovatele dotazovat a žádat jej o vysvětlení, ačkoliv mohl k vyloučení navrhovatele přistoupit ihned.

52. Na základě shora uvedeného konstatuji, že zadavatel vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení zákonným způsobem, který náležitě odůvodnil. Navrhovatelem předložené reference nesplňovaly zadávací a technické podmínky požadované zadavatelem.

K odbornému stanovisku VUT

53. Navrhovatel ve své podstatě uvedl, že Úřad pochybil, když si neopatřil další odborné posudky, sdělení nebo technické analýzy a spolehl se pouze na odborné stanovisko VUT.

54. V první řadě je třeba uvést, že se nejedná o důkazy navržené navrhovatelem či zadavatelem. Navrhovatel vlastní důkazní návrhy na získání dalších stanovisek či znaleckých posudků neformuloval ani takové listiny nepředložil. Úřad se tedy nenacházel v situaci, kdy by musel zdůvodňovat, proč další důkazní prostředky neprovede, neboť je žádná ze stran nenavrhl. V konečném důsledku je rozhodnutí Úřadu neopatřovat si další důkazy nebo důkazy navržené stranami neprovádět motivováno úvahou, která je zapříčiněna právě dostatečným zjištěním skutkového stavu. Úřad další důkazy neopatřuje, případně u navržených důkazů odůvodní jejich neprovedení v situacích, kdy považuje předložené podklady ve smyslu ustanovení § 50 správního řádu za dostačující pro zjištění skutkového stavu věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti. S ohledem na obsah napadeného rozhodnutí, odborné stanovisko VUT, vyjádření zadavatele i navrhovatele a dalších listinných dokumentů, které byly ve správním řízení předloženy účastníky řízení, by bylo provádění dalšího důkazu formou odborného stanoviska vysoké školy nadbytečné. S ohledem na to, že by i jiné vysoké školy, při vypracování stanoviska, vycházely ze stejných technických norem ČSN, vztahujících se ke stejným technickým pojmům, je stěží představitelné, že by tyto vysoké školy došly k diametrálně odlišným závěrům. Pročež je zřejmé, že by tato další stanoviska byla nadbytečná, nevnášela by žádné nové poznatky do posouzení této věci a rovněž by si Úřad počínal nehospodárně, neboť další dvě vysoké školy požadovaly úplatu za vydání odborného stanoviska. S ohledem na shora uvedené tak odmítám námitku navrhovatele, že by Úřad nezjistil dostatečně skutkový stav tím, že se spolehl pouze na odborné stanovisko VUT a další odborná stanoviska ke zpracování nezadal. Stejně tak mohl navrhovatel předložit své vlastní důkazy v podobě znaleckých posudků či odborných stanovisek, pokud chtěl zpochybnit to, které obstaral Úřad. Nad rámec uvedeného považuji za vhodné zdůraznit, že navrhovatel ve vyjádření k podkladům ve vztahu k nedostatečnému počtu posudků či odborných vyjádření nic nenamítal, ačkoliv mohl.

Souhrnně k námitkám navrhovatele ve vztahu k zadávacím podmínkám

55. Rovněž odmítám veškeré rozkladové námitky navrhovatele ve vztahu ke znění zadávací dokumentace, neboť nejsou předmětem tohoto správního řízení. Navrhovatel návrhem brojí proti svému vyloučení ze zadávacího řízení (neprokázání technické kvalifikace). Jeho námitky vůči znění zadávací dokumentace jsou tak opožděné. Pokud navrhovatel považoval nastavené zadávací podmínky v některých částech za diskriminační, měl možnost se proti jejich nastavení bránit námitkami a v případě neúspěchu námitek i návrhem. Navrhovatel měl rovněž možnost před podáním nabídky podat žádost o vysvětlení zadávací dokumentace a zadavatele se dotázat ohledně specifik požadované měřicí či rozvodné skříně. Navrhovatel žádné takové kroky neučinil.
56. Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu. Napadené rozhodnutí jsem při tom shledal zákonným a věcně správným, přičemž zároveň konstatuji, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci. Současně řádně označil všechny podklady pro vydání rozhodnutí a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní předpisy (a v nich obsažené právní normy), které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

VII. Závěr

57. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, lze dospět k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí o rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Správa železnic, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1
2. TTC Controls s.r.o., Třebohostická 987/5, 100 00 Praha 10

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy